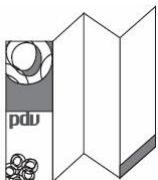

MINDENEKELŐTT A KÖLCSÖNÖS SZERETET

1)
Kivágni

2)
Behajtani négy
részre
függőlegesen

3)
Behajtani két
részre
vízszintesen

Életige

2007. május

„Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

(Jn 13,35)

Jézus mielőtt elhagyta ezt a világot, ránk hagyja végrendeletét, mintegy utolsó akaratát: „Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást!”

5

A kölcsönös szeretet tehát „a keresztények mindennapos öltözéke: „Arról tudják majd meg...” Az evangélium hirdetésének útja ez, ma még inkább, mint valaha.

A sok üres beszéd miatt összezavarodott társadalom inkább **tanúságtévőket** keres, mint tanítókat; példaképeket akar, nem csak szavakat.

**Hogyan éljük ezt az igét?
Úgy, hogy élön tartjuk magunk között a kölcsönös szeretetet.**

Ha egy város legtávolabbi részein kigyulladna az a tűz, melyet Jézus hozott a földre, s ez a tűz, hála a lakosok jóakarátának, ellenállna a világ fagyának: hamarosan az egész várost elborítaná az isteni szeretet lángja.

Az a tűz, amelyet Jézus e földre hozott, Ő maga, a szeretet. Olyan szeretet, amely nemcsak Istennel egyesíti a lelkeket, hanem egymással is.

Minden városban lesznek ilyen lelkek: a családokban férj és feleség, fiú és apa, anyós és meny. Megtalálhatjuk őket a plébániákon, az iskolákban, az irodákban s bármely más közösségben.

Nem szükséges, hogy már szentek legyenek, mert Jézus akkor azt mondta volna. Elég csak Krisztus nevében egyesülniük, és soha nem engedni ebből az egységből. Természetesen nem maradnak sokáig ketten vagy hárman, mert a szeretet magától terjed, mégpedig hihetetlen méretekben.

Minden kis tűz – a föld bármely pontján is éleszti fel Isten – szükségképpen elszaporodik, és a Gondviselés szétszítja ezeket a lángokat, ezeket a lánglelkeket oda, ahova akarja, hogy több helyen melegesse a világot az isteni szeretet, és feléledjen a remény

„AZ ÉLETTEL HÍRDETNİ”

Történt egyszer,
hogyan...

Mindannyian egy osztályba járunk egy kis faluban Közép-olaszországban. Az elmúlt évben lelkes munkát végeztünk azért, hogy iskolai eszközöket gyűjtsünk, amit az óceánon túli gyerekeknek küldtünk el. Sikerült 12 nagy dobozzal összegyűjteni, amiknek az „Adás dobozai” nevet adtuk.

Nagy öröm volt számunkra, amikor a Dominikai Köztársaságban élő barátainknál láttuk az általunk gyűjtött füzeteket, ceruzákat...

Akciókat a kölcsönös szeretetet alapjára helyeztük. Azaz egy egyszerű szabályt, az „Aranyszabályt” próbáltuk élni: „Tedd másoknak, amit szeretnél, hogy neked tegyenek”.

Mindegyikünknek sikerült másokat is megnyerni az ügynek, az Aranyszabályt tényleg terjedt.

Családjainkban is és az iskolában is sokan részt vettek ebben az akcióban.

(Cecchinai fiatalok – Olaszország)

www.teens4unity.net